NA H-IASGAIREAN.

AN uair a chi mi iasgairean a' càramh an lìn, agus ag ullachadh gu dol a dh' iasgach, is minic a smuainich mi gu bheil ni-egin urramach 'n an obair, an uair a chuimhnicheas mi gur h-i so ceird a bh' aig na h-urrad de abstolaibh an Tighearn Iosa. Tha na Scrioptuirean ag innseadh dhuinn gun robh cuid de na h-abstolaibh 'n an iasgairibh air fairge Ghalile an uair a ghairmeadh iad leis an Tighearna, chum 's gun deanadh se iad 'n an iasgairibh air daoinibh. Is e tha a' chainnt so a' ciallachadh gum biodh iad air an cur a mach le Iosa chum aire an co-chreutairibh a tharruing a dh' ionnsuidh na saorsa sin o chionta agus o dhiteadh a thainig e-san a dh' fhaotainn do pheacaichibh. Bu ghrasmhor do rireadh an teachdoireachd leis an do chuireadh iasgairean Ghalile a dh ionnsuidh dhaonibh peacach. Bha iad gu innseadh dhoibh, ged a pheacaich iad uile, agus ged a thoill iad, agus a bha iad buailteach do fheirg Dhe gu siorruith, gidheadh gun d' fhuair Iŏsa mathanas do gach aon a chreidcadh ann, leis a' pheanas a thoill am peacaidh-san fhulang 'n an aite. Tha dochas agam gu bheil fhios agad gur h-e 'm peacadh thug am bàs do 'n t-saoghal. Ach cha robh peacadh sam bith aig Criosd arson am b' eigin da bas fhaighinn; gidheadh dh' fhuiling e bas crait-each agus mallaichte a chroinn cheusaidh. Nise rinn an Slanuighear beannaichte so chum a bhi 'n a iobairt-réitich air son peacaidh, a chum air an doigh so gum bitheadh a mheud 's a dh' aontaicheadh leis na rinn e troimh chreideamh ann mar an aon Slanuighear air an saoradh o chionta agus o thru-aighe, nach rachadh an sgrios, ach gum bi a bheatha mhair-eannach aca.

Dh' innis iasgairean Ghalile an sgeul math so anns gach àite an do shiubhail iad. Bha dearbh fhios aca gun robh feum aig na h-uile air trocair, do bhrigh gun do pheacaich na h-uile. An uair a bheirear faincar gu bheil lagh Dhe ag iarruidh umhlachd uile-iomlan, agus gu bheil iarrtais, ni h-e amhain a ruigheachd ar gniomharra o 'n taobh a mach, ach mar an ceudna gu bheil e a ruigheachd suidheachadh smuaintean ar cridheacha, is fheudar dhuinn aideachadh gu bheil an dream is beusaich ann an suilibh an coimhearsnaichibh an eiseamail mathanais cho math ris a' mhuinntir tha ciontach ann am peac-aibh follaiseach. Ach am feadh a ta na h-uile feumach air trocair is ro-sholasach an gnothach gu bheil an trocair air am bheil feum againn air a tairgseadh gu saor do na h-uile. Cia air bith cho lionmhor agus cho mor air an an-tromachadh is a bha ciontaidh aon neach 's an am a chai dh seachad, cha 'n urrainn iad a dhruideadh a mach o choir ann am foill-seahadh na trocair trid Iosa Croisd. Tha 'n t-abstol Pol gu h-araid ag innseadh gun 'd fhuair e-fein trocair, ged a bha

na aon de na peacaichibh bu mho chum ann san *air tus*, no annsan an *ceud-fhear*, gum foillsicheadh Criosd an uile fhad-fhulangas mar shamhladh dhoibh-san a chreideadh ann an deigh so chum na beatha maireannaich, 1 Tim. i. 6. Is naidheachd ro-aoibhinn so do gach neach, agus c' ait air bith am bheil e air a' chur an ceill tha mhisneach is mo air a toirt do gach neach gabhail ris.

O na chuir Dia na fhreasdal am Piobull 'n ar lamhaibhsa, agus o 'n tha la a 'tighinn 's an eigin duinn cunntas athoirt mu 'n fheum a rinn sinn deth, tha 'dochas agam a charaid ionmhuinn, nach gabh thu miothlachd ged chuir mi ceist ort ris am bheil gnothach araid agad, agus mu thimchioll an coir dhuit smuainteachadh gu durachdach, fo bheachd air la mor sin a' bhreitheanais: Ciod am feum a rinn thusa fathast de theachdoireachd trocair Dhe, a thugadh seachad le iasgairibh Ghalile, agus a th' againn 's a Phiobull?—Math a dh' fhaoidte gun d' araicheadh o d' oige thu ann an cleachdadh deadhbheusaibh o 'n leth muigh, agus ma tha thu saor o pheacaibh follaiseach, agus a' deanamh aidmheil air a' Chreidimh Chriosduidh, gu bheil duil agad, do bhrigh gu bheil thu cailegin ni 's fearr na moran de d' choimhearsnaichibh gum bi gach ni gu math do d' thaobh. Ach cuimhnich nach 'eil na Scrioptuir ag radh gun toirear breith oirn fa dheireadh le bhi air ar coimeas ri 'r coimhearsnaichibh, ach ri firinn De. Leis an fhirinn so ma ta gheibhear ciontach an droing is measarra 'an lathair dhaoinibh; agus eadhon dhoibhsan cha n 'eil seol sam bith air saorsinn fhaotainn o chionta agus o dhoruinn shiorruith, ach troimh chreidimh ann am feartaibh fola Iosa Criosd. Ach ceadaich dhomh ceist eile fhaineachd dhiot. Am bheil do chogais ag innseadh dhuit am feadh a ta thu a' leughadh an leabhrain so, nach do smuaintich thu riamh gu durachdach mu thimchioll nam firinnibh a ta 'm Piobull a cur an ceill? Tha dochas agam gu bheil Piobull agad a bheir thu leat do 'n tigh-aoraidh an uair theid thu ann, ach foadaidh e bith gur h-ainmic a leughas tu e aig do thigh fein. Theagamh gu bheil thu 'tighinn beo ann an cleachdannaibh a ta thu fiosrach tha e a' diteadh, no theagamh gu bheil thu saoilsinn gum bi do cheird a ta 'g ad' thoirt gu tric o'n tigh, no thu bhi 'n eiseamail saoithreachadh arson beathachadh do theaghlaich na leith-sgeul air son do dhearmaid air focal De. Ach ciod air bith beachd a th' agad, ma ghabhas tu de dhragh ort fein na smuainicheas idir mu 'n chuis, faodaidh dearbh fhios a bhi agad an darna cuid nach d' rinn thu feum de 'n Phiobull, no an d' fhuair thu riamh fhathast buannachd uaithe. A charaid ghradhaich, mur 'eil fior dhearbhadh agad air thu bhi faighinn buannachd o 'n Phiobull, dean stad, agus gabh beachd air do shligheannaibh.

Smuainich guidheam ort, cia mar fhreagras do dhearmad uair roi' 'n bhas, an uair a bhitheas tu direach gu inndrinn air bith-bhuanntachd. Cha 'n fhaicear na ni faoin an sin dearmad a dheanamh air an t-slainte mhoir. Seadh, *dearmad a dheanamh* oirre! Beachd-smuainich ciod tha so a ciallachadh. Cha 'n 'eil e air fhilleadh steach ann gun do chuir neach le thoil e fein an aghaidh an ni tha focal De a' cur an ceill, ach gun robh a chridhe cho mor air a shocrachadh air cuspairibh eile 's nach d' thug e fainear an t-slainte mhor. Cia lionmhor iad 's an duthaich so a ta 'caitheadh an uine 's an dearmad uamhannach so! Tha iad a' faoinis ri 'n uine luachmhoir am feadh a ta i gu samhach a' gabhail seachad. Tha iad a' deanamh dearmad air na sochairibh agus air na cothromaibh luachmhor a ta iad a' mealtuinn chum ionnsachadh cionnas a theid iad as o'n fherig ri teachd; an uair a ta gach tiota 'g an toirt ni 's teinne do 'n am's am bi na nithe bhuineas do 'n sith gu siorruith air am folach o 'n suilibh.—Ach math a dh' fhaoidte gu bheil mi a' labhairt ri aon nach d' rinn dearmad air an t-slainte mhoir, ach a thuig agus a mhothaich fheum oirre, agus a fhuair fois d' a anam tre chreidimh ann an Iosa Criosd. Ma 's e so do chor, a charaid ionmhuinn, cuiream failt ort mar aon de chloinn Dhe. Tha fios agadsa ciod e beannacha an duine sin a fhuair mathanas na eucartaibh. Tha mi fiosrach nach gabh thu miothlachd as an leabhran so a chuir a'd' laimh, ach gun toir thu e do d' choimhearsnaichibh, agus gur h-e durachd do chridhe gun deanar feumail e do gach neach a leughas e. Ma chreideas sinn ann an Criosd, bheir sinn gradh dha: ma ghradhaicheas sinn e bheir sinn umhlachd dha. Mothaichidh sinn, mar a rinn esan, dian-thogradh air son slainte anamaibh neo-bhasmhor, agus ni sinn gairdeachas ma 's urradh dhuinn, air chor sam bith, bhi 'n ar meadhon air an sonas siorruith a chuir air aghaidh.

Cha 'n 'eil fhios agam am bheil sibh a deanamh moran feum 's an duthaich so de 'n *lion-thairgne.* Is e 'n seorsa lion so a bh'aig' Iosa 's an amharc, an uair a thuirt e, " A ta rioghachd neimhe cosmhuil ri lion air a thilgeadh 's an fhairge, agus a chruinnich de gach uile sheorta *eisg:* ni air dha bhi lan, tharruing na h-iasgairean chum na traighe, agus air suidhe dhoibh, chruinnich iad na h-eisg mhatha ann an soithichibh, ach thilg iad na droch eisg a mach. Is ann mar sin a bhitheas ann an deireadh an t-saoghail: theid na h-aingil a mach, agus dealaichidh iad na droch dhaoine o mheasg nam fireanach; agus tilgidh siad iad 's an amhuinn theintich: an sin bithidh gul, agus snagardaich fhiocal, Mat. xiii. 47,—50.

Tha 'n cosmhuileachd so ro-chomharaichte, agus faodaidh tu a bhrigh a thuigsinn. Tha 'n lion-tairgne air a chur 's

an uisge, ach fhad 's a ta e aig a' ghrunnd, cha 'n fhaicear ciod a ta 'n a luib. Air an doigh cheudna, tha 'n soisgeul air a shearmonachadh do na h-uile; ach am measg na muinntir tha ag aideachadh bhi 'g a chreidsinn dh' fhaodadh atharrachadh staid a bhi. Cha 'n urradh dhuinn fhaicinn ciod tha 's a chridhe agus mur dean daoine am fior staid aithnichte le drochbheirt fhollaiseach, faodidh iad bhi air am meas 'n an creidich le 'n co-chreutairibh cho math ri dream eile. Ach am bu choir da so neach sam bith fhagail toilichte? Cha bu choir gu deimhin: oir tha dearbh-chinnt againn o 'n t-slanuighear gur ioma fear-aidmheil ann an la mor a' chunntais a bhitheas gu siorruith air a thilgeadh o a lathair. Faic a Bhriathra fein, Mat. vii. 21. Tha deireadh an tsaoghail a tighinn, agus an sin tairngear an lion a dh' ionnsuidh na traigh. Air an la sin bithidh, an ni tha 'n traths' neo-fhaicsinneach air a thoirt ann an sealladh an t-saoghail uile. Bithidh fior staid gach neach an sin air a dheanamh follaiseach, agus bithidh dealachadh,—eadhon dealachadh siorruith air a dheanamh.

A' bheil na nithe so mar sin, agus an urrainn duitsa a bhi caoin-shuarrach cia mar a nochdar do staidsa; no co dhiugh a gheibhear thu am measg na h-aiteam a theich chum Iosa mar an aon Slanuighear no am measg na muinntir thruagh sin a chual an soisgeul, ach gidheadh a chuir cùl ris, agus uime sin aig nach eil cuid sam bith 's an t-slainte tha e a' foillseachadh? Ged is coigreach dhuit mise, gidheadh mar charaid do d' anam, guidheam ort leis an uile dhurachd thu bhi glic ri tiom, eisdeachd ri guth trocair Dhe a ta labhairt ruinn 's an t-soisgeul. Biodh dearbh-chinnt agad nach 'eil tearuinteachd no fior dhochas ri fhaotainn do neach sam bith de 'r sliochd peacach ach tre chreidsinn ann an Iosa Criosd chum slanachadh an anama.

Leugh mi 'n la roimhe ann an litir-naidheachd gun do chailleadh bat, agus gun do bhathadh triuir dhaoine a ceathrar a bh' air. Cia neo-chinnteach an saoghal 's am bheil sinn a chomhnuidh! A charaid, cha 'n 'eil cinnte sam bith agadsa nach fhaod a leithid eile tachairt dhuit fein; agus nam bitheadh tu co grad air do thoirt chum siorruitheachd, c' ait agus cionnas ar leat an nochdar d' anam? Fagaidh mi thu leis a' cheist so, agus ceadaich dhomh impidh dhurachdach a chuir ort beachd-smuainteachadh oirre; agus aslaicheam air Athair nan Spiorad gum b' e thoil bheannaichte freagradh dhi a thoirt duit a sheasas deuchainn la mor a' chunntais. Air an la sin coinnichidh tusa agus mise cheile. Gun deoinicheadh Dia gum bi sinn air ar faighinn aig deas laimh a' Bhreitheamh, agus air ar gabhail a stigh do shonas siorruith.

CRIOCH.

Digitized by the Internet Archive
in 2013

http://archive.org/details/nahiasgairean1810slsn